

Rode: Det ærede Medlem kan fastholde, saa meget han vil, men han kan ikke derigennem gøre noget usandt til noget rigtigt. Det ærede Medlem fremsatte ganske vist et saadant Krav, men han vidste, at det ikke kunde gennemføres. Det ærede Medlem vidste, at det paa Forhaand var givet, at det ikke kunde gennemføres. Paa Andelskabernes Delegeretmøde i Aarhus 1919, som jeg har omtalt flere Gange, blev det udtrykkelig sagt: Man maa vælge. Hvis man ikke tog Centralkontoret og gav det Monopol, vilde man ikke kunne skaffe det. Jeg for mit Vedkommende sagde, at hvis man vragede Eneretskontoret, maatte man være forberedt paa, at det vilde komme til at koste Landbruget Penge, og da svarede Landbruget med storslaaet Offervillighed: Det gør ingenting. Man var klar paa, at man kom til at betale noget ved at modsætte sig Eneretten. Jeg sagde bare, at jeg, hvis der senere kom Klager, vilde bringe dette i Erindring, og det har jeg bl. a. nu tilladt mig at gøre.

Anden Næstformand (Parkov): Folketingsmand Aksel Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Jensen: Maa jeg blot stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om det ærede Medlem vil benægte, at det netop den Dag i Rigsdagens Afviklingsudvalg blev pointeret stærkt, at man fra Redernes Side ikke vilde gaa med til en saadan Ordning som den, jeg foreslog.

Anden Næstformand (Parkov): Folketingsmand Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det er meget rigtigt, at der var en, der sagde det, men jeg har allerede deroverfor gjort opmærksom paa, at Regeringen kunde ikke anerkende det og vilde ikke bøje sig for en saadan Paastand.

Anden Næstformand (Parkov): Folketingsmand Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg var ogsaa til Stede i det Møde i Afviklingsudvalget, hvor det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen stillede det af ham omtalte Forslag; saa det er ikke urigtigt, naar han Gang efter Gang fremhæver, at han stillede det Forslag, men det var et fuldkommen umuligt Forslag, der aldrig kunde udføres i det prak-

tiske Liv. Jeg spørger Hr. Aksel Jensen: Hvem skulde have den billige Majs? Hvem indenfor Landbruget kunde faa den? Ingen, for Mellemandelen vilde tage Avancen. Derfor vilde alt det, der var opnaaet ved Aftalen med Skibsarten, være tabt. Den Slags Forslag, som er fuldstændig umulige, skal man ikke fastholde alt for tidt; det kan man ikke selv være tjent med.

Korsgaard: Jeg vil gerne begynde med at sige, at saa vidt jeg forstaar, ligger Grundlaget for Kornloven deri, at man regner med, at naar Majs koster 37 Kr., og man for Brødkorn faar 43 Kr., har Landmanden dermed faaet en saa stor Pris, at han bliver i Stand til at købe en Vare, hvorigennem han faar en tilsvarende Foder-værdi. Dette, haaber jeg, er rigtigt opfattet. Det vil for min Argumentation faa Betydning paa et senere Tidspunkt. Med Hensyn til de Besparelser, som den højtærede Landbrugsminister venten at kunne faa frem, er det ogsaa min Tro, at der er regnet for gunstigt med Hensyn til Besparelserne ved Oplagring. Selv om man f. Eks. regner, at Kornet har ligget efter de gamle Regler i 1½ Maaned og der følger efter de gamle Regler derfor betales 2 Maaneders Leje, vil dog den deraf følgende Udgift kun blive ganske ubetydeligt større end den, der efter de nye Regler skal betales for Kornet, idet der regnes med en daglig Afgift. Altsaa, skønt der efter den gamle Ordning regnes med 60 Dage, er den Ordning ikke synderlig dyrere end den nye, hvor der kun regnes med 45. Jeg vil ogsaa gerne pege paa, at naar det i Bemærkningerne er gjort op, at Kornet har ligget saa og saa længe, og der er regnet med en Lagertid, der i Virkeligheden er ikke saa lidt længere end den faktiske Lagertid, saa mener jeg at vide, at den faktiske Lagertid ofte er længere end den tilsyneladende, idet der i Løbet af en Maaned er leveret Korn, som bliver skrevet op som leveret den sidste Dag i Maaned. Det vil altsaa være Korn, som har ligget længere end den ene Dag, det tilsyneladende efter Opgørelsen har ligget. Lægges der yderligere hertil, at den nu foreslaaede Ordning, som medfører, at der skal føres Regnskab for hver Dag, vil blive mere omstændelig end den gamle, vil deraf følge store Administrationsudgifter. Derfor har jeg alt i alt den Tro, at Administrationsudgifterne vil blive større, end Landbrugsministeren antager, men jeg maa naturligvis erkende, at denne Post i og for sig, selv om det skulde dreje sig om 1 eller 1½ Mill. Kr., ikke er noget afgørende. Det